

rugio præfremtu cordis mei, & v. ii. Cor meum palpitat, derelinquit me vigor, & lux oculorum meorum, etiam ipsi non sunt mecum. Quæ omnia huc redeunt, quod ordinaria humorum in corpore sanguino harmonia viriumque perfecta constitutio prorsus in ipso sit perturbata, imo ablatæ, omnia in ipso flaccida, confusa, misera; quod exquisitos atque intimos in ossum quasi medullas patiatur cruciatus, ac proinde viribus quotidie privetur, interiuui proximus. Quod extero etiam gestu suam prodere cogetur animi, velut desperabundi, dejectionem. Quod non solum cor, quod ærime sedes actionumque vitalium principium, non solum virtus ipsius, sed & vires corporis, sed & oculi, ceu præcipuum corporis membrum sensusque nobilissimi organa, affligantur in hac sua passione vehementissime, & ob spirituum defectum adeo caligent, ut lucem ferre nequeant: Quæ B. Geigeri super verbis istis meditationes sunt in prælect. Conf. Psalm. VI. & 7. ubi David queritur se debilem esse factum, Deo ipsum arripiente & corripiente Territa sibi esse ossa; laborasse se in gemitu suo, natare fecisse omni nocte lebsum suum, lacrymis suis stratum suum se liquefecisse. Et Psal. XXXI. 3. dissimulante sibi sua peccata, inveterata esse ossa in rugitu suo; dumque manus Dei super ipsum aggravatur, versum esse virorem suum in siccitates aestatis. Rursus Psalm. Cil. 4. 5. 6. ossa sua tanquam focum exusta esse; percussum esse se velut herbam & exaruisse cor suum, quia oblius sit comedere panem, a voce gemitus sui adbasisse os suum carni sue & v. 12. se sicut herbam arescere.

§. XVIII. Nempe si alias *Spiritus tristis exsiccat ossa*; Salomon teste, Proverb. XVII, 22. & Lirano annotante, tristitia est passio mortificativa: si ægritudo animi tabem, cruciatum, afflictiones, fæditatem affert, lacerat, exest animam, planeque conficit, juxta Cic. lib. III. Tuscul. QQ. Si Belsazar Rex, hilaritati in convivio deditus, videns partem manus, quæ verba quædam in tectorio parietis palatii Regii scripsérat, ita territus fuit, ut facies ejus commutaretur, cogitationes ejus conturbarent eum, & compages rerum ejus soiverentur & genua ejus ad se invicem colliderentur, Dan. V, 5. 6. Quidni tristitia, ex acutiore sensu iræ divinæ, & metu summi mali æternæque miseriæ profici-